

نویسنده : ستیفن هارپر «Steven Harper» .
منبع و تاریخ نشر : کمان دریم «2026-01-05»
برگردان : پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل»

رئیس جمهور دونالد ترامپ، در کنار (چپ/راست) استیون میلر، معاون رئیس ستاد کارکنان، مارکو روبيو، وزیر امور خارجه، و پیت هگست، وزیر دفاع ایالات متحده، پس از اقدامات نظامی ایالات متحده در ونزوئلا، در اقامتگاه خود در مارالاگو در پالم بیچ، فلوریدا، در تاریخ ۳ ژانویه ۲۰۲۶ با مطبوعات صحبت می‌کند). عکس از جیم واتسون / خبرگزاری فرانسه از طریق گتی ایمیجز

اگر لیبی، عراق، افغانستان و ویتنام را دوست داشتید، از آنچه ترامپ در ونزوئلا ارائه می‌دهد، خوش تان خواهد آمد

If You Liked Libya, Iraq, Afghanistan, and Vietnam, You'll Love What Trump Is Offering in Venezuela

با «دکترین دانروئه»، سیاست خارجی که توسط بدترین رئیس جمهور تاریخ ایالات متحده ایجاد شده است، آشنا شوید.

Meet the 'Donroe Doctrine,' a foreign policy created by the very worst US president ever.

دونالد ترامپ، رئیس جمهور آمریکا، در سخنانی پراکنده در سوم ژانویه اعلام کرد که ایالات متحده ونزوئلا را بمباران کرده، رئیس جمهور نیکولاس مادورو و همسرش را «دستگیر» کرده و کنترل ذخایر نفتی آن کشور را به دست گرفته است.

حالا چه؟ ترامپ هیچ ایده‌ای ندارد، اما سابقه تاریخی حاکی از فاجعه است.

مبنای حقوقی مشکوک

همانطور که در مورد بمباران قایق‌های منتسب به قاچاق مواد مخدر که حداقل ۱۱۵ غیرنظامی را کشته‌اند، ترامپ هیچ توجیهی بر اساس قوانین بین‌المللی برای اقدامات خود ارائه نکرد:

- این عملیات «دفاع از خود» نبود زیرا ونزوئلا به ایالات متحده «حمله» نکرد.
- «تروریست مواد مخدر» خواندن مادورو، او یا کشورش را به یک تهدید «قریب‌الوقوع» برای امنیت ملی تبدیل نکرد. در واقع، ونزوئلا بازیگر نسبتاً کوچکی در بازار بین‌المللی کوکائین است و هیچ نقشی در فنتانیل - قاتل اصلی در مرگ‌های ناشی از مصرف بیش از حد - ندارد.

- ترامپ در سخنرانی خود بیش از ۲۰ بار از کلمه «نفت» استفاده کرد. ونزوئلا بزرگترین ذخایر نفتی اثبات شده جهان را دارد. پنجاه سال پیش - در سال ۱۹۷۶ - دارایی‌ها و تأسیسات نفتی شرکت‌های آمریکایی را از طریق یک فرآیند قانونی مذاکره شده ملی کرد که بیش از ۱ میلیارد دلار برای شرکت‌ها سود داشت. وارونه کردن این ملی‌سازی، قلابی پوچ و خطرناک است که می‌توان حمله نظامی در سال ۲۰۲۶ را به آن بست.

ترامپ بارها به دکترین **مونرو** استناد کرد و گفت که آن را «بسیار» گسترش داده است. اما در واقع، ترامپ اعلامیه مهم سال ۱۸۲۳ رئیس جمهور جیمز مونرو را وارونه جلوه داده و در عین حال **شی جین پینگ**، رئیس جمهور چین و **پوتین**، رئیس جمهور روسیه را تشویق کرده است تا از ترامپ در دیکنه کردن امور کشورهای مستقل پیروی کنند.

ترامپ هیچ دانشی از تاریخ ندارد، چه برسد به اینکه برای درس‌های پرهزینه آن احترام قائل باشد. و با «دکترین دانرو»، خطر جدیدی برای ملت و جهان ایجاد کرده است.

مونرو در برابر «دانرو»

در سال ۱۸۲۳، رئیس جمهور مونرو یک اصل دفاعی جدید اعلام کرد: ایالات متحده به استعمار بیشتر نیمکره غربی توسط اروپا به عنوان «خطری برای صلح و امنیت ما» اعتراض خواهد کرد. ایالات متحده در مستعمرات موجود اروپایی دخالت نمی‌کرد، اما

تلاش‌های آینده برای تعیین سرنوشت این کشورهای مستقل را «به عنوان مظهر یک رویکرد غیردوستانه نسبت به ایالات متحده» تلقی می‌کرد.

در سال‌های {۱۹۰۴ و ۱۹۰۵}، نتیجه‌ی رئیس‌جمهور تئودور روزولت، این دکتربین را گسترش داد و به ایالات متحده اجازه داد تا به عنوان یک «قدرت پلیس بین‌المللی» عمل کند تا از مداخله‌ی «یک ملت متمدن» برای تضمین توانایی مالی یک کشور در حال تقلا جلوگیری کند

ترامپ به جای یک هشدار دفاعی به مداخله‌گران خارجی احتمالی، دکتربین مونرو را به سلاحی تهاجمی برای حمله، فتح و کنترل کشورهای مستقل تبدیل کرده است.

ترامپ آن را «دکتربین دونرو» می‌نامد. این دکتربین از جهان‌بینی قرن نوزدهمی او ناشی می‌شود که ایالات متحده، چین و روسیه هر کدام حق دارند در حوزه نفوذ خود فعالیت کنند - پادشاهانی که جهان را تقسیم می‌کنند: چین خاور دور را به دست می‌آورد؛ ایالات متحده نیمکره غربی (و گرینلند!) را به دست می‌آورد؛ روسیه هر آنچه را که می‌خواهد و باقی مانده است، به دست می‌آورد.

نقشه‌های چین برای یک تایوان مستقل و دموکراتیک به خوبی شناخته شده است. روسیه جنگی را برای جذب اوکراین به امپراتوری جدید روسیه آغاز کرد. و اکنون ترامپ ونزوئلا را فتح کرده است.

قانون انبار سفال

پیش از حمله ایالات متحده به عراق در سال ۲۰۰۳، ژنرال کالین پاول به رئیس‌جمهور جورج دبلیو بوش هشدار داد که این استراتژی مملو از خطر است.

پاول با استناد به «قانون انبار سفال» گفت: «اگر آن را بشکنی، صاحبش هستی.»

پاول منظورش این بود که اگر ایالات متحده مداخله نظامی کند و کشوری را بی‌ثبات کند، مسئولیت بلندمدت بازسازی، حکومت و مدیریت عواقب آن را بر عهده خواهد داشت. بوش «مسئولیت» ۲۵ میلیون نفر جمعیت عراق را بر عهده خواهد داشت.

جمعیت ونزوئلا ۲۸ میلیون نفر است.

ترامپ گفت که او، مارکو روبيو، وزیر امور خارجه، پیت هگست، وزیر جنگ و دن کین، رئیس ستاد مشترک ارتش، آن کشور را برای آینده‌ای نامعلوم «اداره» خواهند کرد. اما این به چه معناست؟

برای شروع، ترامپ در حال انتخاب رئیس جمهور بعدی آن کشور است. دلسی رودریگز، معاون رئیس جمهور مادورو که درگیر رسوایی است، مشمول تحریم‌های ایالات متحده و اتحادیه اروپا است و بازیگر اصلی رژیم فاسد بوده است. اما او تا زمانی که از ترامپ پیروی کند، خدمت خواهد کرد.

او گفت: «او واقعاً چاره‌ای ندارد.»

یک جایگزین، ماریا کورینا ماچادو، قانونگذار سابق و برنده جایزه صلح نوبل ۲۰۲۵ است که رهبری مخالفان مادورو را بر عهده داشت. او در انتخابات مقدماتی ریاست جمهوری سال ۲۰۲۳ با اختلاف زیادی پیروز شد، اما دولت مادورو او را از شرکت در انتخابات رد صلاحیت کرد. جانشین او همچنان در انتخابات عمومی پیروز شد؛ مادورو از به رسمیت شناختن نتیجه خودداری کرد.

اما ترامپ اعلام کرد که ماچادو نمی‌تواند رئیس جمهور شود زیرا "در داخل کشور از حمایت یا احترام برخوردار نیست." احتمالاً منظور او این بود که ماچادو جایزه صلح نوبل را که آرزوی او را داشت، برنده شد. اما اگر مردم ونزوئلا ماچادو را بخواهند چه؟ اوضاع می‌تواند به سرعت زشت شود، به خصوص اگر ترامپ به تهدید خود مبنی بر "حضور نظامی" عمل کند.

جستجوی هیولاها

در سال ۱۸۲۱، جان کوئینسی آدامز، وزیر امور خارجه، به یاد ماندنی‌ترین سخنرانی دوران حرفه‌ای خود را ایراد کرد و گفت:

"هر کجا که پرچم آزادی و استقلال برافراشته شده یا خواهد شد، قلب، دعاها و نیایش‌های اونیز آنجا خواهد بود. اما او به دنبال هیولاهایی برای نابودی به خارج از کشور نمی‌رود."

او هشدار داد که در غیر این صورت، «اصول اساسی سیاست او به طور نامحسوسی از آزادی به زور تغییر خواهد کرد.» آمریکا به «یک تاج امپراتوری تبدیل خواهد شد که درخشش کاذب و کدر سلطه و قدرت را می‌درخشد. او ممکن است دیکتاتور جهان شود. او دیگر حاکم روح خود نخواهد بود.»

وقتی ایالات متحده از اصل آدامز فاصله گرفته است، نتیجه بدی گرفته است.

تلاش‌های کودتا و بیش از (500000) «نیروی زمینی» برای سال‌ها نتوانست پیروزی در ویتنام جنوبی را تضمین کند.

تقریباً ۱۵ سال پس از سرنگونی دیکتاتور لیبی توسط ایالات متحده، این کشور همچنان یک کشور از هم پاشیده است.

جنگ «پیشگیرانه» رئیس جمهور بوش در عراق بر سر سلاح‌های کشتار جمعی که وجود خارجی نداشتند، به یک باتلاق ده ساله تبدیل شد. مبارزه ۲۰ ساله آمریکادر افغانستان به فاجعه و بازگشت طالبان به قدرت منجر شد.

بدترین رئیس جمهور تاریخ

ترامپ خود مخالفت با دخالت‌های خارجی را به موضوع اصلی مبارزات انتخاباتی ریاست جمهوری با شعار «اول آمریکا» تبدیل کرده بود. اما سخنانی که برای پیروزی در انتخابات گفته می‌شود، امروز پوچ و توخالی به نظر می‌رسند - درست مانند وعده‌های انتخاباتی او برای انتشار پرونده‌های اپستین و تقویت اقتصاد.

ما دور و فردی منفور است. اما بمباران یک کشور و ربودن رهبر آن با نقض قوانین بین‌المللی، جهش کوانتومی خطرناکی است. ترامپ اظهار داشت که رئیس جمهور کلمبیا می‌تواند نفر بعدی باشد. مارکو رویو، وزیر امور خارجه، اشاره کرد که کوبا ممکن است در فهرست اهداف باشد. و مکزیکی در تیررس ترامپ قرار دارد.

ترامپ هیچ دانشی از تاریخ ندارد، چه برسد به احترام به درس‌های پرهزینه آن. و با «دکترین دانرو»، خطر جدیدی برای ملت و جهان ایجاد کرده است.

برای تمام بشریت، زنده ماندن در سه سال پایانی دوره ریاست جمهوری اش یک چالش دلهره‌آور خواهد بود.

----- **با تقدیم احترام «2026-01-15»** -----